

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Etbinus Conf. 19. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

510 VITÆ SANCTORVM. 19. Octob.
& plumbaras edit, nec prius è pugnâ quàm
mortuus & victor abit, viâ ingenti & fortissimæ
animæ per novaculâ discissum ventrem factâ.
Corpus Martyris sepultum in canibus volebat ty-
rannus; sed Cleopatra nobilis matrona secum
hoc in Palæstinam avexit, toto templo (quod illi
postea extruxit) tumulandum. Finem ubi ædifi-
candi fecit, ausa mercedem à Martyre sperare, in-
duxit in templum filium, petiitque, optima qua-
que illi VARVS à DEO impetraret. Mox alia omnia,
quàm orasset fieri putavit, cum mori filium sub
oculis suis vidit. Tunc verò lacrimis mater &
singultibus cælum accusare, VARVM ingrati-
tudinis notare. Sed hic unâ cum filio multâ gloriâ ve-
stito, & coronato, visus Cleopatraz, docuit nihil
petere filiis matres, nihil dare cælum posse bea-
tius quàm mortem beatam. Ex Surio.

*Certamen tuum non est leve, nec risu dignum. Ange-
los & Angelorum Dominum in luctâ, quæ tibi cum dia-
bolo est, habes spectatores. Vincente te & adversarium
prosternente plaudunt Angeli, & Deum laudant, qui tibi
hoste vincendi dedit facultatem.* S. Ephrem de pœnit.

S. ETHBINUS CONF. 19. Octobris.

AXioma est à magistro CHRISTO dictatum,
& receptum jam olim in Christianâ philoso-
phiâ: *Qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non po-
test meus esse discipulus.* Indocti discipuli quam pau-
ci hoc intelligimus, quàm multi intelligere nos
altum dissimulamus! At vix hoc dici audierat
ETHBINVS Scotus nobilis adolescens, cum dicto
etiam audiens opes egenis, se monasterio devovit.
Ex hoc cum vitæ melioris magistro W in valoco
in agrum fortè egressus, in hominem offendit le-
prâ

prâ horridum. Quod avertere oculos potuisset
 delicatos, ETHBINI sociique invitavit etiam.
 Oritur pulchrum magistrum inter & tironem
 certamen. Hic brachiis stringere, & sinu miserum
 fovere, ille sordes & saniem velle officiosus à vul-
 tu abstergere, quin (quòd æger aliter nollet fie-
 ri) generosâ siti purulētam scabiem ebibere. Scio,
 horres hæc legere. Sed tunc facere hæc virtus
 non horruit. Et ecce, (ô Superi! ô amor, qui col-
 ludere homini DEVM facis!) dum saniem sperat
 Winvalocus, gemmam unicè pretiosam ore exci-
 pit, & mutatâ repentè rerum facie videt ETHBI-
 NVS in miseri fronte crucem rutilare, videt ab al-
 to famulos Cælites advenire, & è manibus non
 jam leprosum, sed Christum abire, amicissimis
 verbis sua utrique præmia pollicentem. Et finie-
 rat fabula pulcherrima, cum iterum lis sancta ex-
 orta est, utrius virtuti hanc DEVS dedisset. Post
 multa ita conventum est: ut silentio omnia invol-
 verentur. At frustrâ agitis, ô Divi. gemma vos
 prodidit, & verò olim Christus prodet. *Ex Surio.*

*Christus tibi contubernalis sit & convivâ, imò Chri-
 stus ipse tua sit delicia, ipse quotidiana refectionis epu-
 lum, ipse tibi intima dulcedinis sit alimentum. Cum illo
 simul lege, cum illo jugiter psalle: cum illo lectulus te
 dormituum capiat, cum eodem sopor inveniat. S. Pet.
 Dam. l. 7. epist. 6.*

SS. CAPRASIVS & FIDES MM.

20. Octobris.

VT fidem sanguine suo firmaret CAPRASIVS,
 FIDES virgo suggestit. Nam cum hæc anno
 post natum Servatorem trecentesimo tertio pro
 CHRISTO captiva in lassitudinem omnes jam car-